

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 649

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

61

HIEROGRAPHICI.

62

&c. 3) Apocryphum illum Psalmum: *Pusillus eram inter fratres* &c. ubi tamen monetur: *Hic Psalmus in hebraicis codicibus non habetur, sed nec in LXX. interpretibus. est idcirco repudiandus.* 4) Hieronymi Prologum in Versionem ex LXX. notum illum et obvium in Bibliis: *Psalterium dudum Romae positus* &c. 5) denique Tercium, ut praefertur, Prologum Autore mihi ignoto, cuius initium: *Liber psalmorum quamquam uno concludatur volumine, non est tamen uno eodemque fædere* &c. In decursu quaedam e Prologo Hilarii in Psalmos agnoscas. Psalmi ipsi Rubricis allegoricas insigniuntur, uti etiam Particulae Cantici Canticorum. Ad calcem legitur: *Finitur Ecclesiasticus et consequenter prima pars biblie Anno 1453°.* Non ita consequenter; plurima enim vetusta Exempla Partem alteram a Libris Salomonis auspicantur. Alterius Partis nostrae sortem ignoro.

XLIV.

R. 3²⁵⁷ Codex membraneus lat. Sec. XII. Folior. 229. f. max. per duas columnas charactere luculentissimo splendide exaratus, minio distinctus, et Initiorum literis grandibus laete picturatis visendus complectitur vulgatae Versionis Pentateuchum, LL. Josue, Iudicum, Ruth, magnoque dein saltu Libellos Salomonis, Sapientiam et Ecclesiasticum, ad quae per Portam mire coloribus variata in introducimur, cui litera unciali in-

scriptum: *Incipit Epistola Beati Jeronimi Ad Paulinum Presbiterum De Omnibus Diuine Ystorie Libris.* Ita reliqui quoque Libri ejus Prologis gaudent, non tamen fat emendatis. Initium etiam Genesios magnifice comatum est. Textus distributionem Capitum, qua nos utimur, a prima manu non habet. Multis vocibus rectae pronunciationis ergo Accentus impositi sunt. Cantica Canticorum Personarum interloquentium nominibus distinguuntur. Siracides miniata passim Argumenta dicendorum praefert, et subnexam habet Orationem Salomonis e III. Reg. c. 8. et II. Paralip. c. 6.

Fol. 226. p. 2. *Incipit Passio Sanctorum Hermachore et fortunati.* Manu ejusdem Sec. ita: *Si quis unanimitatem sanctorum martyrum contempletur* &c. Edita est haec Passio primum a Bon. Mombrizio sub Typographiae exordia Mediolani, ut videtur, inter *Vitas Sanctorum* fol. 1. p. 2. f. Ex hac Editione cum Codd. mff. collata reproduxerunt illam Bollandiani ad diem 12. Julii p. 251. Nescio vero, quis Codex illis persuaserit, ut Praefatiunculam, cuius initium dedi, quaeque usque ad verba: *laedere arbitrentur*, pertinet, mediae narrationi n. 4. prorsus incohaerenter infererent. Temporis successu non parum aucta et interpolata fuisse haec Acta in confessio est apud Criticos, quos praecipue nomen *Austriae Provinciae*, et *Attaulfi* cum *Ulfio* a S. Marco Aquileiae inventi offenderunt. At qui a Codice nostro totum istud abest;

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 649

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

63

C O D I C E S

64

abest; a Praefatiuncula enim, quam dixi, ita prosequitur: Temporibus apostolorum crescebat cotidie christianorum fides, crescebat in uerbo domini, crescebat etiam in caritate ab adolescentia eorum usque ad uenerandam etatem, non aliud exercentes nisi orationibus cum ieiuniis uacantes semper que dei erant meditabantur. Sed dominus, qui eos in una caritate coniunxit, semperque gubernando custodivit, ipse etiam et a passionis gloria non separauit. Predicante igitur beato petro apostolo apud urbem Romam uerbum domini nostri ihesu christi per uniuersum orbem terrarum, postquam altercatus est una cum beato paulo apostolo cum symone mago ante neronem imperatorem in urbe Roma, propter nomen domini nostri ihesu christi imperante illis diebus nerone prefato principe in Roma beatissimi apostoli petrus et paulus passionem suscipientes cum martirii corona ad dominum migrauerunt. Audientes itaque apostoli de beatissimorum petri et pauli obitu beatum Marcum euangelistam romam transmiserunt, ut eos, quos petrus per eloquium dei ad christi perduxerat fidem, ipse eos suo confortaret uerbo. Qui cum uenisset in urbem Romam et predicare cepisset, uniuersus populus, qui propter passionem beatissimi petri apostoli tristis erat, uiso beato Marco nimio gaudio sunt repleti. Cum autem ibidem moratus esset plurimis annis, egrediens ab urbe cepit per ciuitates et per omnem locum uerbum domini predicare, ubi etiam plurimum populum deo-

acquisiuit. Veniens autem in ciuitatem aquilegiam, que est ex ciuitatibus italię prima, multos ad fidem christi adduxit baptizans eos in nomine patris et filii et spiritus sancti. Cumque ibidem plurimo permaneret tempore, uoluit iterum Romam reuerti, uniuersus uero populus non permittebat eum exinde ambulare quoquam. Qui confortans animos eorum ordinavit eis episcopum beatissimum Hermachoram. Abhinc incidit narratio in Bollandianorum num. 5. et cum iis usque ad finem decurrit, licet letiones variae non desint. Quamvis igitur in haec tenus relatis quedam veritati historicae repugnant, antiquiora tamen censeo praefutis illis de Ataulfo et Ulfio, magisque genuina, inde etiam motus, quod Codex praesens repertus est in Carnioliae Coenobio Sitticensi Ord. Cist. a. 1135. fundato et olim ad Dioecesin Aquilejensem pertinente. Ceterum praeter citatos de Atis nostris adi, si lubet, J. Fr. Bern. M. de Rubeis Monumenta Ecclesiae Aquilejensis, Argent. 1740. C. III. col. 26. f.

Fol. 228. p. 2. sequitur ἀντίγραφως Passio Margaretae VI. et Mart. quam Antiochiae Pisidiae subiit, ut habent Baronius in Martyrol. et Bollandiani T. V. Jul. ad diem 20. p. 24. ubi isthaec Αἴα tanquam fabulosa et absurdā merito exploduntur. Ediderat jam ea Mombrilius supracit. T. II. fol. 103. p. 2. auctore quodam Teclino, quem nos certe rectius Theotimum legimus, non sane piū et doctum Tomitanum Scythiae

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 649

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

65

HIEROGRAPHICI.

66

ae Episcopum ab Hieronymo C. 131. inter Viros Illustr. relatum. Forum initium est: Post passionem et resurrectionem domini nostri ihesu christi et gloriosam eius ascensionem &c. Abrumpuntur autem in verbis: Adhuc peto domine, ut si quis basilicam in nomine meo — levi sane dispendio.

Ceterum Codicem hunc jussu Folknandi Abbatis Sitticii inter annos 1150—80. scriptum fuisse, Augustinus de Civitate Dei inter Codd. Patristicos hoc Vol. relatus certum facit; ornatus enim utriusque ita geminus est, ut non ovum ovo magis.

XLV.

R. 8 Codex membraneus lat. Sec. ut videtur, IX. Foll. nunc 222. f. maj. literis Langobardicis luculentis per duas columnas exaratus, initii picturatis, a Michaeli Troyfio U. J. D. quondam donatus Archivio Domus SS. Apostolorum Clericorum Regularium de Urbe Neapolis, atque inde in Palatinam nostram delatus complectitur Partem I. S. Bibliorum edit. vulg. a Genesi ad Judices, eamque mutillam; est enim nunc initium a C. XXX. Gen. v. 26. meam. Da michi uxores et liberos meos &c. Fol. 30. minio: *Explicit liber genesis. Incipiunt capitula libri exodi. De infantibus hebreorum quos precepit pharao in flumine proici. &c. Numerantur ejusmodi Capitula CLIX. charactere minori perscripta. Fol. 73. Explicit Exodus. Incipiunt Kapitula Libri Leuitici. Locutus Denis Codd. Theol. V. II. P. I.*

est dominus ad moysem de tabernaculo testimonii et de sacrificiis. &c. numero LXXXIV. Fol. 104. Explicit Liber Leuiticus. Incipit Capitula De Lib. Numeri. Recognitione duodecim tribuum facta a moyse et aaron! et a duodecim principibus a uiginti annis et supra preter leuitas. &c. numero LXXIII. Fol. 150. Explicit Liber Numeri Qui Appellatur Hebraice Vaiedabber (III). Incipiunt Capitula De Libro Deuteronomii. At vero haec absunt, unius modo columnae spatio vacuo eis relicto. Fol. 188. p. 2. Explicit Helleaddabarim. Quod Nos Dicimus Deuteronomium; et statim absque capitulatione sequitur Liber Josue, ad cujus calcem fol. 215. p. 2. notatur: Explicit Josue Ben Nun. Incipit Sophtim. Id est Iudicum. A fol. 223. luculentus ille character in minorem, sed aequo coaevum, mutatur, et quidem C. V. v. 14. columnaeque dilatantur, donec abrumpatur Codex in his C. XVIII. v. 6. verbis: Qui respondit eis: Ite — — Quod sane dolendum non solum ob ejus adcurationem, sed etiam venerandam speciem, et aevi illius καλλιγραφιαν. In Monasterii cuiusdam usibus eum olim fuisse declarant Letiones in ecclesiastico Officio per annum haberi solitae hinc inde minio adsignatae.

XLVI.

Codex membraneus lat. Sec. R. 955 XIII. Folior. 284. f. maj. jam per duas, jam per tres, etiam qua-

E tuor